

KINH ĐẠI BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA

QUYỂN 558

Phẩm 5: XÁ-LỢI

Lại nữa Kiều-thi-ca, giả sử xá-lợi của Phật đầy đầy cả châu Thiệm-bộ này gom làm một phần; có người biên chép pháp môn Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa gom làm một phần, thì trong hai phần ấy ông nhận phần nào?

Thiên đế Thích thưa:

–Ý của con là chọn Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa. Vì sao? Chẳng phải con không tin nhận, cung kính cúng dường xá-lợi của chư Phật, nhưng thân của chư Phật và xá-lợi là đều nhân nơi pháp môn Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa mà sinh ra, đều do công đức uy lực đã huân tu pháp môn Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa nên mới được tất cả thế gian, Trời, Người, A-tố-lạc... cung kính cúng dường.

Kính bạch Thế Tôn, như con ngồi trên tòa Thiên đế trong điện Thiện pháp ở cõi trời Ba mươi ba, khi tuyên thuyết chánh pháp cho các trời, có vô lượng Thiên tử... đi đến chỗ con nghe thuyết pháp, cung kính cúng dường, nhiễu quanh bên phải rồi đi. Khi con không có ở trên pháp tòa kia, nhưng các Thiên tử... cũng đi đến chỗ đó và mặc dù không thấy con như khi con đang ở tại đó, nhưng họ vẫn cung kính cúng dường và nói rằng: “Chỗ này là tòa của Thiên đế Thích ngồi thuyết pháp cho chư Thiên... Chúng ta nên cúng dường, cung kính, xem như Thiên chủ hiện đang ở đó, nhiễu quanh bên phải rồi lui.”

Xá-lợi của Phật cũng như vậy. Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, làm cho sự nương tựa phát sinh trí Nhất thiết trí, nên được tất cả thế gian, Trời, Người, A-tố-lạc... cung kính cúng dường. Thế nên con nói, trong hai phần, ý của con là chọn phần Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa.

Kính bạch Thế Tôn, giả sử xá-lợi của Phật đầy đầy cả thế giới ba lần ngàn góp làm một phần, có người biên chép pháp môn Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa góp làm một phần, thì trong hai phần ấy, ý của con là chọn Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa. Vì sao? Vì chẳng phải con không tin thọ, cung kính cúng dường xá-lợi của Phật, nhưng thân và xá-lợi của chư Phật là đều nhân nơi pháp môn Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa mà sinh ra vậy. Đều do công đức uy lực đã huân tu của pháp môn Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa nên mới được tất cả thế gian, Trời, Người, A-tố-lạc... cung kính cúng dường.

Kính bạch Thế Tôn, như người mắc nợ, sợ hãi chủ nợ, liền gần gũi hầu hạ quốc vương, nương dựa thế lực của vua, để khỏi sợ hãi. Trái lại còn làm chủ nợ sợ hãi, cúng dường. Vì sao? Vì người kia nương cậy vào thế lực của vua, được vua che chở nên có nhiều uy thế vậy.

Vua, dụ cho Bát-nhã ba-la-mật-đa. Xá-lợi của Phật, dụ cho kẻ nương vua. Do nương Bát-nhã ba-la-mật-đa nên được thế gian cung kính cúng dường. Chư Phật đắc trí Nhất thiết trí là cũng nương Bát-nhã ba-la-mật-đa mà thành tựu, nên con thà nhận Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa.

Kính bạch Thế Tôn, ví như thần châu đại bảo vô giá, đủ vô lượng uy đức thù thắng

vi diệu, bất kỳ chỗ nào có thần châu này thì Nhân phi nhân... không thể làm hại. Giả sử có nam hoặc nữ nhân bị quỷ thần gây hại, thân tâm buồn khổ, nếu có người đem thần châu này cho người đó xem, do uy lực của thần châu nên quỷ liền bỏ đi.

Có các thứ bệnh nhiệt như bệnh phong, bệnh đàm; hoặc hai, hoặc ba thứ hòa hợp làm bệnh; nếu có người nào buộc thần châu này nơi thân thì các bệnh như thế đều được trừ diệt hẳn.

Thần châu này để ở chỗ tối tăm, có thể làm cho chỗ đó được soi sáng. Khi nóng bức có thể làm cho mát mẻ. Khi lạnh có thể làm cho ấm áp.

Bất kỳ địa phương nào có thần châu này thì ở đó thời tiết điều hòa, không lạnh, không nóng.

Nếu địa phương nào có thần châu này thì các thứ độc như: rắn, rết, bọ cạp... đều không dám nường ở.

Giả sử có nam hoặc nữ nhân nào bị trúng độc, đau đớn khó chịu, nếu có người đem thần châu này cho những người kia thấy; vì uy thế của thần châu nên các độc liền tiêu diệt.

Nếu các hữu tình nào bị bệnh hủi, ghẻ dữ, ghẻ nhọt, búng thủng, mù lòa... và bệnh mắt, bệnh tai, bệnh mũi, bệnh lưỡi, bệnh yết hầu, bệnh nơi thân, bệnh nơi các lông đốt... mà đeo thần châu này thì đều được khỏi hẳn các bệnh.

Nếu trong các ao, hồ, suối, giếng... nước trong đó đục dơ, hoặc sắp khô cạn, đem châu này để vào trong đó, nước liền đầy tràn và trong trẻo, sạch sẽ, thơm tho, đủ tám công đức.

Nếu đem áo thêu thùa đủ thứ màu sắc: xanh, vàng, đỏ, trắng, hồng, tím, Bích lục..., gói thần châu này bỏ vào trong nước, nước tùy theo sắc của áo làm thành đủ thứ màu sắc khác nhau.

Thần châu đại bảo vô giá này oai đức vô biên, nói không thể hết. Nếu đựng trong rương, trong tráp cũng làm cho đồ vật đựng trong đó thành tựu đầy đủ vô biên công đức. Giả sử rương tráp ấy đã trống không, nhưng do đã từng đựng thần châu nên rương tráp đó cũng được mọi người quý trọng.

Khi ấy, Khánh Hỷ hỏi Thiên đế Thích:

–Thần châu như thế là chỉ riêng trên trời có, hay là trong nhân gian cũng có?

Thiên đế Thích thưa:

–Trong nhân gian, trên trời đều có châu này. Nhưng ở trong nhân gian thì hình dáng nhỏ mà nặng; còn ở trên trời thì hình dáng lớn mà nhẹ. Lại nữa, tướng của ngọc châu ở nhân gian chẳng đầy đủ, còn tướng châu trên trời thì tròn đầy. Uy đức thần châu trên trời thù thắng gấp vô lượng, vô số châu ở nhân gian.

Thiên đế Thích bạch Phật:

–Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa cũng như vậy, làm cội gốc cho các đức, có thể diệt trừ vô lượng pháp ác bất thiện, bất kỳ để ở chỗ nào cũng diệt trừ đau khổ nơi thân tâm của các hữu tình, Nhân phi nhân... chẳng thể làm hại được. Việc Như Lai đắc trí Nhất thiết trí và vô lượng, vô biên công đức khác là đều nhân nơi Bát-nhã ba-la-mật-đa; còn xá-lợi của Phật là do các công đức đã huân tu vậy, làm vật nường tựa cho các công đức này vậy. Phải sau khi Phật Niết-bàn, tất cả thế gian, Trời, Người, A-tố-lạc,... mới nhận lãnh để cung kính cúng dường. Thế nên con nói, trong hai phần, ý con là chọn Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa.

Kính bạch Thế Tôn, giả sử thế giới như cát sông Hằng trong mười phương đầy đầy

xá-lợi của Phật gom làm một phần; có người biên chép pháp môn Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa gom làm một phần; thì trong hai phần đó, ý con là chọn Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa. Vì sao? Vì chẳng phải con không tin nhận, cung kính cúng dường xá-lợi của Phật, nhưng thân và xá-lợi của chư Phật đều nhân nơi pháp môn Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa mà sinh ra vậy. Đều nhờ công đức uy lực đã huân tu pháp môn Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa nên mới được tất cả thế gian, Trời, Người, A-tố-lạc... cung kính cúng dường.

Kính bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa có thể sinh trí Nhất thiết trí của Như Lai. Như Lai đắc được trí Nhất thiết trí, có thể sinh thân và xá-lợi của Phật. Thế nên, cúng dường Bát-nhã ba-la-mật-đa như vậy chính là cúng dường trí Nhất thiết trí và xá-lợi chư Phật ba đời.

Kính bạch Thế Tôn, nếu thiện nam, thiện nữ nào muốn được thường thấy chư Phật trong mười phương, thì phải tu tập và thực hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa.

Khi ấy, Phật bảo Thiên đế Thích:

–Đúng vậy, đúng vậy, như lời ông nói! Kiều-thi-ca, chư Phật quá khứ, vị lai, hiện tại đều nương Bát-nhã ba-la-mật-đa mà chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột. Thế nên Như Lai cung kính cúng dường.

Thiên đế Thích thưa:

–Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế là đại Vô thượng Ba-la-mật-đa. Tất cả Như Lai đều nương Bát-nhã ba-la-mật-đa mà biết được tâm hành sai khác của các hữu tình.

Phật bảo Thiên đế Thích:

–Đúng vậy, đúng vậy, như lời ông nói! Kiều-thi-ca, Thế nên chúng Đại Bồ-tát luôn luôn tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa vì nó giúp Bồ-tát biết đúng như thật tâm hành sai khác của các loài hữu tình.

Thiên đế Thích bạch Phật:

–Các chúng Bồ-tát chỉ nên hành Bát-nhã ba-la-mật-đa, hay là cũng nên hành năm pháp Ba-la-mật-đa khác?

Phật bảo Thiên đế Thích:

–Các chúng Bồ-tát nên hành đủ sáu pháp Ba-la-mật-đa, rồi hành Bồ thí, Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự; khi quán các pháp đều lấy Bát-nhã ba-la-mật-đa làm trên hết.

Kiều-thi-ca, như ở châu Thiệm-bộ có các thứ cây, nhánh, cành, cọng, thân, hoa, lá, quả, hạt... tuy có các thứ hình dáng không giống nhau nhưng bóng râm của nó thì hoàn toàn không khác. Sáu pháp Ba-la-mật-đa như vậy, tuy mỗi pháp có khác nhau nhưng nhờ phương tiện thiện xảo của Bát-nhã ba-la-mật-đa hộ trì, hồi hướng về trí Nhất thiết trí nên các tướng sai khác kia hoàn toàn chẳng thể nắm bắt được.

Thiên đế Thích bạch Phật:

–Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, thành tựu đầy đủ và rộng lớn, công đức vô lượng, vô biên. Nếu có người nào biên chép, thọ trì Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế và trang hoàng xinh đẹp bằng các thứ báu; lại đem các thứ tràng hoa tốt đẹp nhất cho đến sánh sáng của đèn, cung kính cúng dường, tôn trọng, ngợi khen, giữ gìn không xả bỏ. Lại có người cũng biên chép, thọ trì Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế, trang hoàng xinh đẹp bằng các thứ báu, lại đem bố thí cho người khác thọ trì, đọc tụng; thì trong hai phước, phước nào nhiều hơn?

Phật bảo Thiên đế Thích:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Ta hỏi lại ông, tùy ý ông trả lời. Các hữu tình nào từ nơi người khác thỉnh được xá-lợi của Phật, dùng rương báu đựng đầy, cung kính đặt ở chỗ sạch sẽ, lại đem các thứ tràng hoa tốt đẹp nhất cho đến ánh sáng của đèn, cung kính cúng dường, tôn trọng, ngợi khen, giữ gìn không xả bỏ. Hoặc lại có người cũng từ nơi người khác thỉnh được xá-lợi của Phật rồi đem phân cho người khác, bảo người đó cúng dường. Ý ông thế nào? Trong hai phước này, phước nào nhiều hơn?

Thiên đế Thích thưa:

–Như con hiểu nghĩa Phật dạy, thì trong hai phước này, phước sau nhiều hơn.

Phật khen Thiên đế Thích:

–Lành thay, lành thay! Như lời ông nói. Kiều-thi-ca, người biên chép, thọ trì Bát-nhã ba-la-mật-đa hoặc tự mình cúng dường, hoặc chuyển cho người khác thọ trì, đọc tụng thì trong hai phước này, phước sau nhiều hơn.

Kiều-thi-ca, nếu có thiện nam, thiện nữ nào có thể đem nghĩa thú sâu xa của Bát-nhã ba-la-mật-đa; phân biệt, giảng thuyết đúng đắn cho người thì đạt được phước lại càng nhiều hơn phước đem bố thí cho người khác gấp trăm ngàn lần và nên kính vị Pháp sư này như kính Phật vậy.

M